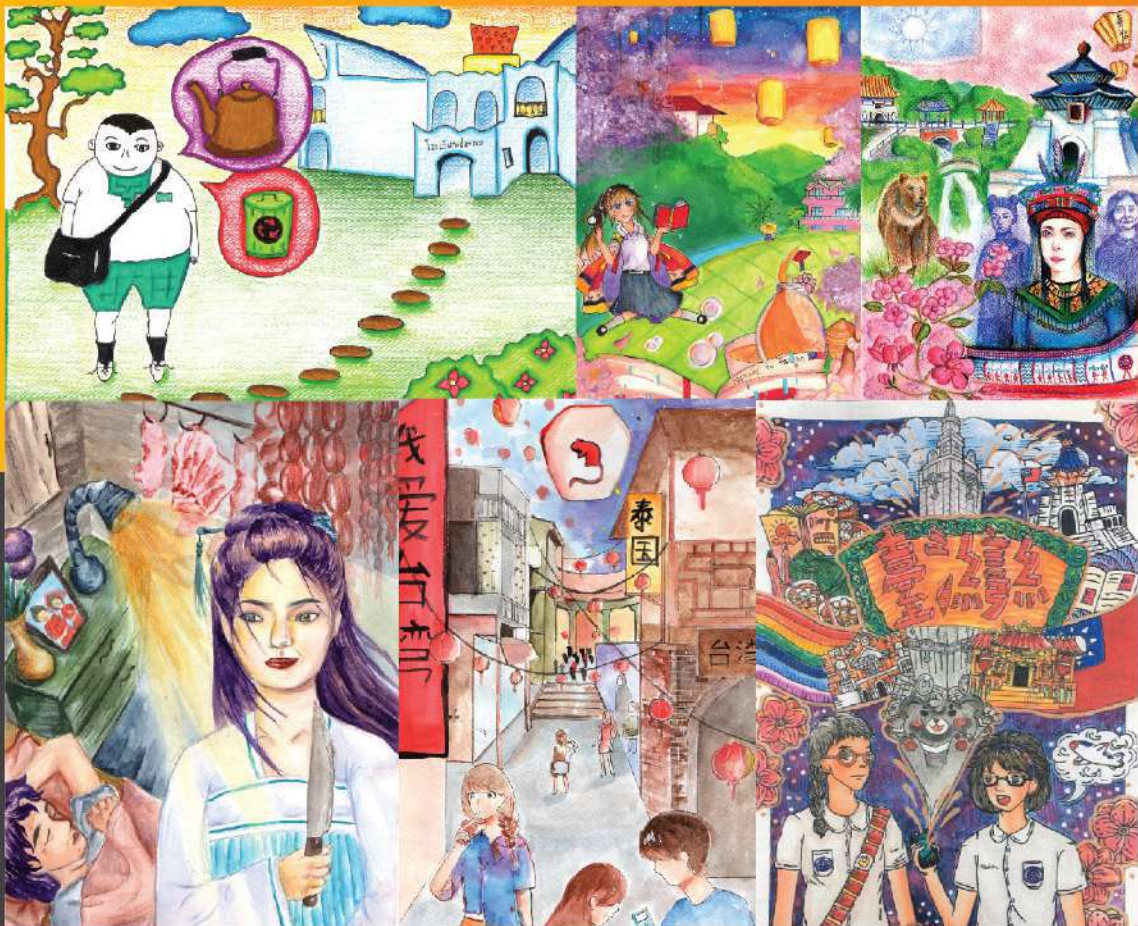


หนังสือรวมผลงาน ชนะเลิศ

โครงการความร่วมมือไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้
การประกวดการเขียนเรียงความหรือสารคดีพร้อมภาพประกอบ



สารบัญ

	หน้า
ความเป็นมาโครงการ	2
สรุปจำนวนผลงานที่ส่งเข้าประกวด	5
ผลการประกวด	6
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	
● หัวข้อ วรรณกรรมได้วันที่ฉันชื่นชอบ	9
โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม (ทีม : ฉันทยากไปได้หัว)	
● หัวข้อ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	14
โรงเรียนแม่สะเรียง “ปริพัตรศึกษา” จังหวัดแม่ฮ่องสอน (ทีม : ดอกพลัมแห่งได้หัว)	
● หัวข้อ ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม	19
โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ (ทีม : ชอมพอ)	
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	
● หัวข้อ วรรณกรรมได้วันที่ฉันชื่นชอบ	25
โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี (ทีม : KN Kids)	
● หัวข้อ ศิลปวัฒนธรรม	30
โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จังหวัดร้อยเอ็ด (ทีม : Destiny)	
● หัวข้อ เรียนต่อต่างประเทศ	35
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม (ทีม : 520Taiwan)	

โครงการความร่วมมือไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้
การประกวดการเขียนเรียงความหรือสารคดีพร้อมภาพประกอบ
โดยความร่วมมือระหว่างบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
และสำนักงานการท่องเที่ยวไต้หวัน ประจำกรุงเทพฯ

หลักการและเหตุผล

บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหลายแห่งในการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการด้านส่งเสริมการอ่าน การเขียน และการเรียนรู้ เนื่องจากตระหนักดีว่าเยาวชน คือ กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาเยาวชนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนให้เป็นผู้รักการอ่านรักการเรียนรู้ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้บังเกิดขึ้นในสังคมไทย

ในปี 2562 บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ และสำนักงานการท่องเที่ยวไต้หวัน ประจำกรุงเทพฯ ได้ประสานความร่วมมือกันจัด “โครงการความร่วมมือ ไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้” เพื่อจัดการประกวดการเขียนเรียงความหรือสารคดีพร้อมภาพประกอบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนไทยศึกษาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวไต้หวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมการอ่านซึ่งรัฐบาลไต้หวันให้ความสำคัญเป็นพิเศษ โดยนำมาถ่ายทอดผ่านการเขียนเรียงความและงานศิลปะ เพื่อเผยแพร่แนวคิดด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านของไต้หวันให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในสังคมไทย อันจะนำมาสู่การกระตุ้นความร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้ร่วมกันสร้างนิสัยรักการอ่านรักการเรียนรู้อย่างยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทย อีกทั้งสร้างแรงบันดาลใจในการเดินทางท่องเที่ยวไต้หวันเพื่อเปิดโลกการเรียนรู้ในที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่แนวคิดด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านของไต้หวันให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในสังคมไทย อันจะนำมาสู่การกระตุ้นความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคมไทยให้ร่วมกันสร้างนิสัยรักการอ่านรักการเรียนรู้อย่างยั่งยืนให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทย
2. เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนไทยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เกษตรกรรม สิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และอื่น ๆ ของไต้หวัน
3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะของเยาวชนที่มีความสามารถทางการเขียนและการวาดรูป ตลอดจนส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีมแก่เยาวชน
4. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สำนักงานการท่องเที่ยวไต้หวัน ประจำกรุงเทพฯ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเยาวชนและครูอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ

กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มเป้าหมายหลัก : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน
2. กลุ่มเป้าหมายรอง : ครูที่ปรึกษาของนักเรียนที่สมัครเข้าร่วมโครงการ

วิธีการดำเนินงาน

วันที่ 1 พ.ย. 2562	เปิดรับสมัครผลงานที่ส่งเข้าประกวด
วันที่ 27 ธ.ค. 2562	ปิดรับสมัครผลงานที่ส่งเข้าประกวด
วันที่ 27 ม.ค. 2563	ตัดสินผลงาน
วันที่ 14 ก.พ. 2563	ประกาศผลการแข่งขัน
วันที่ 13 มี.ค. 2563	ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้ง 2 ระดับ พร้อมครูที่ปรึกษายืนยันสิทธิ์รับรางวัล
วันที่ 20 มี.ค. 2563	มอบรางวัลและปฐมนิเทศเพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาที่ได้หว้น
วันที่ 15-20 ต.ค. 2563	ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้ง 2 ระดับ เข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาที่ได้หว้น (6 วัน 5 คืน)

หมายเหตุ

1. ดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการโดยการส่งหนังสือเชิญ (Direct Mail) ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ กว่า 3,000 โรงเรียนทั่วประเทศ
2. ข้อมูลล่าสุดของกระทรวงศึกษาธิการ มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 4,227,113 คน ดังตารางต่อไปนี้

	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (คน)	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)	รวม (คน)
โรงเรียนรัฐบาล	1,992,481	1,541,916	3,534,397
โรงเรียนเอกชน	324,872	367,844	692,716
รวมทั้งสิ้น			4,227,113

ข้อมูลจากสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี 2560

วิธีประเมินผล

1. ด้านปริมาณ : จำนวนผลงานของเยาวชนที่ส่งเข้าประกวด
2. ด้านคุณภาพ : จากแบบสอบถาม ONLINE

งบประมาณในการดำเนินโครงการ

1. บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) โดยสำนักกิจการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
2. คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
3. สำนักงานการท่องเที่ยวได้หวัน ประจำกรุงเทพฯ
4. องค์การและหน่วยงานที่ร่วมสนับสนุน ประกอบด้วย เมืองผิงตง ได้หวัน และสายการบินไทยสมายล์แอร์เวย์

ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

เดือนสิงหาคม 2562 – เดือนตุลาคม 2563

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เยาวชนได้อ่านวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ จากได้หวัน เช่น บทกวี นวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน
2. เยาวชนได้ศึกษาค้นคว้าและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เกษตรกรรม สิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และอื่น ๆ ของได้หวัน
3. เยาวชนที่เข้าร่วมโครงการได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และความสามารถทางด้านการเขียนและการวาดรูป ตลอดจนเรียนรู้การทำงานเป็นทีม
4. เครือข่ายและสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างบริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ สำนักงานการท่องเที่ยวได้หวัน ประจำกรุงเทพฯ องค์การและหน่วยงานที่ร่วมสนับสนุน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเยาวชนและครูอาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ

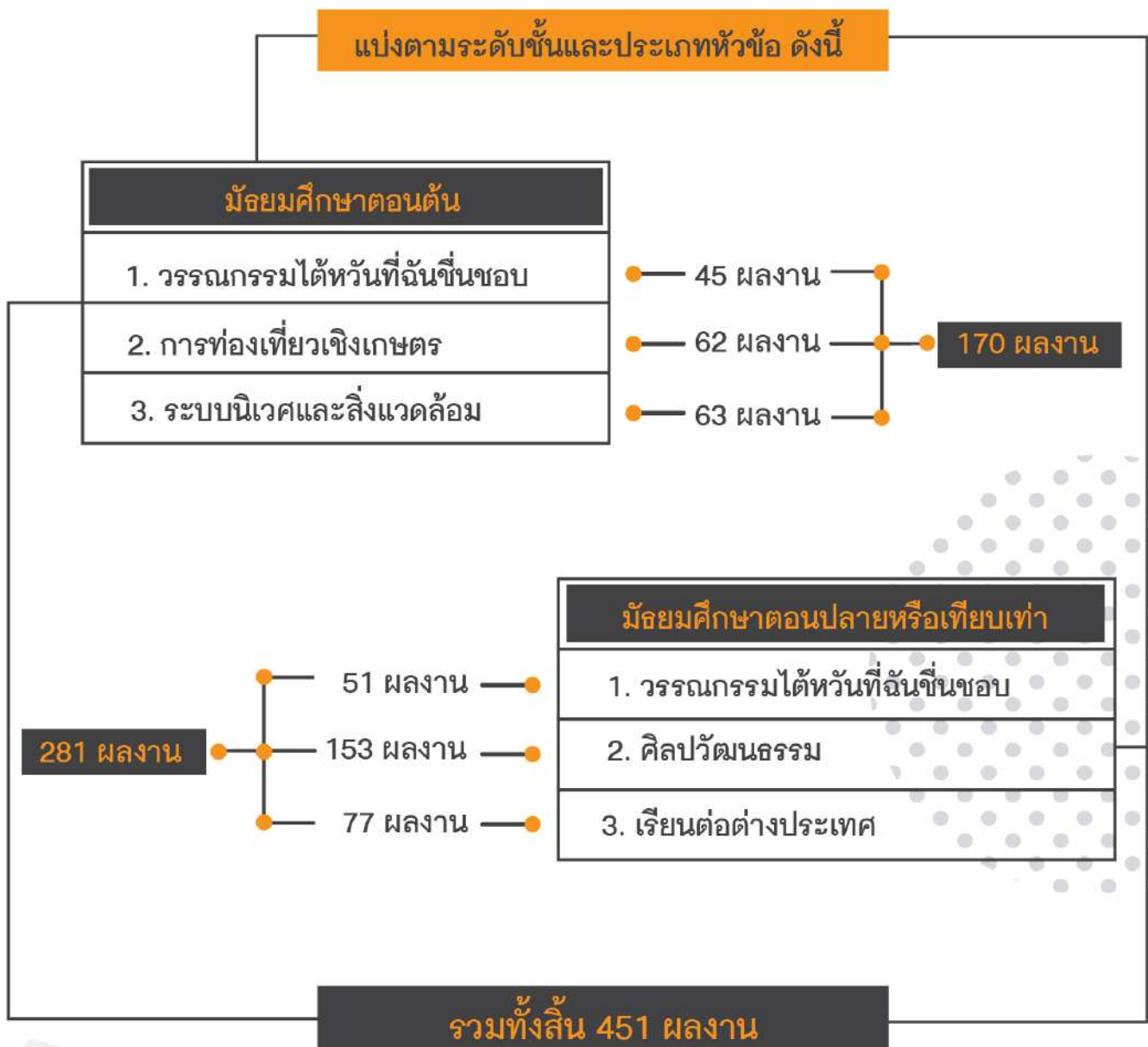
ที่ปรึกษาโครงการ

- | | |
|----------------------------|---|
| 1. นายประสิทธิ์ ฉกาจธรรม | ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ สำนักกิจการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) |
| 2. MR. TONY WU | ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวได้หวัน ประจำกรุงเทพฯ |
| 3. อาจารย์โอฬาร สมนานุสรณ์ | อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ |

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. คณะทำงานจากสำนักกิจการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)
2. คณะทำงานจากคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
3. คณะทำงานจากสำนักงานการท่องเที่ยวได้หวัน ประจำกรุงเทพฯ

สรุปจำนวนผลงานที่ส่งเข้าประกวด
โครงการความร่วมมือไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้
การประกวดการเขียนเรียงความหรือสารคดีพร้อมภาพประกอบ



ประกาศโครงการความร่วมมือไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้
เรื่อง ผลการตัดสินรางวัลชนะเลิศในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตามที่ สำนักกิจการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน) ร่วมด้วย คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ และสำนักงานการท่องเที่ยวไต้หวันประจำกรุงเทพฯ ได้จัดประกวดการเขียนเรียงความหรือสารคดี พร้อมภาพประกอบ โดยเปิดรับสมัครผลงานตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2562 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2563 ในครั้งนี้มีเยาวชนจากทั่วประเทศทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายส่งผลงานเข้าประกวดทั้งสิ้น 451 ผลงาน ในการนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาตัดสินผลงานทั้ง 6 หัวข้อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีผลการตัดสินดังนี้

รางวัลชนะเลิศระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วรรณกรรมไต้หวันที่น่าสนใจ

: โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
ชื่อทีม ฉันทายกไปได้หัววัน ชื่อผลงาน ผมเป็นเด็กปัญญาอ่อน

สมาชิก

- | | |
|----------------------------|-------------------|
| 1. เด็กหญิงพิชญ์ญา วิธิชัย | มัธยมศึกษาปีที่ 3 |
| 2. นายบัลลังก์ ศิริสุขโกศา | มัธยมศึกษาปีที่ 3 |
| 3. นายวุฒินันท์ สมคะเณ | ครูที่ปรึกษา |

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

: โรงเรียนแม่สะเรียง “บริพัตรศึกษา” จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ชื่อทีม ดอกพลัมแห่งไต้หวัน ชื่อผลงาน ความฝันแห่งไต้หวัน

สมาชิก

- | | |
|-------------------------------|-------------------|
| 1. เด็กหญิงหทัยพร นาวารี | มัธยมศึกษาปีที่ 1 |
| 2. เด็กหญิงกวินทราพัฒน์ กำจัด | มัธยมศึกษาปีที่ 1 |
| 3. นางสาวสุพิชาดิ บุญศิริรัช | ครูที่ปรึกษา |

ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม

: โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อทีม ชอมพอ ชื่อผลงาน ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมของไต้หวัน

สมาชิก

- | | |
|--------------------------|-------------------|
| 1. นางสาวธารทิพย์ บุญมา | มัธยมศึกษาปีที่ 3 |
| 2. นางสาวญาดาวิ นันทะแสน | มัธยมศึกษาปีที่ 3 |
| 3. นายภูริวัฒน์ เชนย | ครูที่ปรึกษา |

รางวัลชนะเลิศระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วรรณกรรมได้วันที่ฉันชื่นชอบ

: โรงเรียนกาญจนาภิเษก จังหวัดกาญจนบุรี
ชื่อทีม KN Kids ชื่อผลงาน ดอกไม้ใต้โคลนตม

สมาชิก

- | | |
|--------------------------------|-------------------|
| 1. นางสาวภัทรนิษฐ์ เจริญวรรณ | มัธยมศึกษาปีที่ 4 |
| 2. นางสาวนวรรตน์ แจ่มจำรัส | มัธยมศึกษาปีที่ 6 |
| 3. นางสาวอังสุวิร์ ขาญประเสริฐ | ครูที่ปรึกษา |

ศิลปวัฒนธรรม

: โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จังหวัดร้อยเอ็ด
ชื่อทีม Destiny ชื่อผลงาน Diversity in Taiwan

สมาชิก

- | | |
|--------------------------|-------------------|
| 1. นายณัฐพล คำสระคู | มัธยมศึกษาปีที่ 5 |
| 2. นางสาวจรรยวรรณ ลานรอบ | มัธยมศึกษาปีที่ 5 |
| 3. นางรัชนิวรรณ ใจเมือง | ครูที่ปรึกษา |

เรียนต่อต่างประเทศ

: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
ชื่อทีม 520Taiwan ชื่อผลงาน Taiwan Liuxue

สมาชิก

- | | |
|---------------------------------|-------------------|
| 1. นางสาวเนาวรี บุญณะ | มัธยมศึกษาปีที่ 5 |
| 2. นางสาวอรอนงค์ ลีละสุนทรเลิศ | มัธยมศึกษาปีที่ 5 |
| 3. นางสาวณัฐนันท์ เจียรประดิษฐ์ | ครูที่ปรึกษา |

ทั้งนี้ โครงการฯ มีกำหนดจัดงานปฐมนิเทศและพิธีมอบรางวัลในวันที่ 20 มีนาคม 2563 ณ สำนักงานการท่องเที่ยวได้หัววันประจำกรุงเทพ (Unit 13-14, 12F, ดิกรามจรัสสแควร์) เพื่อชี้แจงถึงการเตรียมตัว รวมถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในการทัศนศึกษา ณ ได้หัววัน

ประกาศ ณ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2563

รางวัลชนะเลิศ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วรรณกรรมได้หวันที่ฉันชื่นชอบ

โรงเรียนสตรีนครราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

ชื่อทีม ฉันอยากไปได้หวัน ชื่อผลงาน ผมเป็นเด็กปัญญาอ่อน

สมาชิก

1



เด็กหญิงพิชญา วิถีชัย

มัธยมศึกษาปีที่ 3

2



นายบัลลังก์ ศิริสุขโกศา

มัธยมศึกษาปีที่ 3

3



นายวุฒินันท์ สมคะเน

ครูที่ปรึกษา



ผมเป็นเด็กปัญญาอ่อน

การกลั่นแกล้งในสังคม เป็นหนึ่งในพฤติกรรมของคนในสังคมที่ผิดไปจากรูปแบบที่ควรจะเป็น นำมาสู่การเกิดของศัพท์ใหม่ในสังคมที่สะท้อนภาพการกระจายหรือระบาดของพฤติกรรมที่เป็นพิษเหล่านี้ในสังคมออนไลน์ผ่านคำว่า “Cyber Bully” หรือ “การกลั่นแกล้งในสังคมออนไลน์” ที่เกิดจากการกลั่นแกล้งที่ระบาดลงสู่สังคมออนไลน์และเป็นพิษที่นำสู่การเกิดโศกนาฏกรรมของฉากสำคัญของหลายชีวิตที่อยู่ในบทละครของโลกผ่านสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นประเด็นในการเปิดช่องในการโจมตีทางจิตใจที่ดี การมีรอยแผลที่ทำให้ใครบางคนมีช่องในการโจมตีกันที่ดี หรือการมีความเหนือกว่าในการกดดันผู้ที่มีสถานะที่ถูกมองว่าด้อยกว่าที่ดี ซึ่งหนึ่งในประเด็นที่ถูกนำมาเป็นประเด็น คือ สภาวะการณ์ของผู้ปัญญาอ่อน

วรรณกรรม เรื่อง “ผมปัญญาอ่อน” ของ หวัง ซู เฟิน ซึ่งเป็นหนึ่งในวรรณกรรมได้หวนที่ถูกยกย่องให้เป็นหนึ่งในร้อยวรรณกรรมเยาวชนได้หวนดีเด่นประเภทการศึกษาทางชีวิต เป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาสะท้อนภาพของสังคมผ่านการดำเนินเรื่องโดยตัวเอก คือ เฝิงเถียนหนัน ถ่ายทอดภาพของสังคมในการปฏิบัติต่อผู้ปัญญาอ่อนในลักษณะต่าง ๆ ผ่านการดำเนินเรื่องในฉากของกลุ่มปฐมนิเทศที่สำคัญ คือ สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา ในการถ่ายทอดลักษณะของความคิดอ่านของผู้ปัญญาอ่อนและผู้คนโดยรอบ ผ่านช่องว่างระหว่างบรรทัดในวรรณกรรม สะท้อนภาพการถูกกลั่นแกล้งจากคนรอบข้างทั้งจากเพื่อนในห้อง คุณครู ผู้ใหญ่บางคน กระทั่งแม่และน้องสาวของเขาเอง ตัวอย่างเช่น ข้อความที่ว่า “การสอบครั้งนี้ คะแนนเฉลี่ยของชั้นเราเป็นที่โหล แน่แน่นอนว่าเฝิงเถียนหนันช่วยได้มากที่สุด” “ครูเอาข้อสอบใบนั้นทิ้งไปอยู่ใต้โต๊ะแล้วใช้มือบังหน้าเหมือนจะร้องไห้ พลังละเมอว่า ฉันต้องถูกครูทั้งโรงเรียนหัวเราะเยาะทำไมฉันถึงได้ช่วยขนาดนี้เนี่ย” ในมุมของความคิดที่ถูกซ่อนระหว่างบรรทัดก็พบว่าการกระทำเหล่านี้แสดงถึงการเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์รวมถึงเป็นสิ่งที่ขัดต่อจรรยาบรรณของครู ทั้งยังเป็นการสร้างรอยบาดแผลกริดลึกลงในส่วนของความทรงจำของเฝิงเถียนหนัน กระทั่งนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมเลียนแบบที่ทำให้หลายชีวิตในสังคมผลิตซ้ำซึ่งพฤติกรรมการกลั่นแกล้งดังกล่าวจนเสมือนหนึ่งในความปกติของสังคมมนุษย์ และถูกถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพียงเพราะคนผู้นั้นมีลักษณะที่แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ เป็นเสมือนชะตาที่กลั่นแกล้งให้เขาเป็นเหมือนคนอัปโชคที่มีการวัดผลทางเขาว์ปัญญาได้ 70 ซึ่งอยู่ในระดับที่อยู่ในขอบเขตการบกพร่องทางปัญญาชนิดที่พออบรมได้ และเขามีเพียงอายุเท่านั้นแต่ต้องมาพบเจอคำพูดที่หนักเกินกว่าบ่าของคนหนึ่งจะรับไหว พบเจอการปฏิบัติในลักษณะของการกลั่นแกล้งเสมอ รวมถึงถูกถ่ายทอดสู่คนอื่น ๆ ในลักษณะที่ผิดไปจากความเป็นจริง ดังที่ในหนังสือได้กล่าวไว้ประโยคว่า “นี่คือปัญหาสำคัญถ้าในชั้นเรียนของเรามีเด็กปัญญาอ่อน มันต้องส่งผลเสียต่อการเรียนการสอนอย่างแน่นอน” อันสะท้อนถึงความเข้าใจอันคลาดเคลื่อนของคนในสังคมที่มีต่อตัวเอกของเรื่องและพยายามกีดกันให้ผู้มีระดับเขาว์ปัญญาที่พออบรม

ได้ออกจากระบบการศึกษา ผ่านการกระทำต่าง ๆ เช่น วิธีกดดันทางโรงเรียน กดดันทางพ่อแม่ โดยไม่คำนึงถึงใจของผิงเถียนหนั้นและครอบครัวแม้แต่บ่อย

ในส่วนของการสะท้อนภาพความขัดแย้งทางความคิดของครอบครัวนั้น ที่มุมหนึ่งนำเสนอภาพความพร้อมที่จะสู้เพื่อคอยหาเงินมาดูแลโรงเรียน แม้บางทีจะมีคำพูดแย่ ๆ ใส่ผู้เป็นลูก เช่น “แกจะไปให้ทั้งโลกรู้หรือไงว่าแม่มีลูกเป็นเด็กปัญญาอ่อน” แม้จะเหนื่อยจะอับอายที่มีลูกปัญญาอ่อน ยิ่งไงแต่ในใจลึก ๆ ความรักที่แม่มีต่อลูกก็ไม่เคยเปลี่ยนอะไรได้จึงยังคงยืนยันทิ้งผิงเถียนหนั้นเข้ารับการศึกษ หรือจะเป็นภาพสายสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้องไม่เคยหายไปจางหายไป แม้แต่จะมีมุมที่ผู้เป็นน้องสาวของเขาจะอายุที่มีพี่สติปัญญาไม่สมประกอบ แต่น้องสาวของเขาก็ยังรักพี่อย่างที่ไม่หนังสือได้เล่าเรื่องถึง “การที่น้องสาวของเขาล้มแต่หากตัวพี่ชายไม่กล้าเข้าไปช่วย เพราะน้องสาวเคยพูดว่า ไม่อยากให้พี่ชายเข้าใกล้ แต่ในเมื่ออยู่ที่ลับตาคน น้องสาวของเขากลับต้องการให้พี่ชายคอยดูแลอยู่เสมอ” เรื่องราวเหล่านี้แสดงถึงความอบอุ่นในครอบครัว ถึงแม้จะมีใครสักคนที่มีสติปัญญาไม่ครบสมบูรณ์แต่ภายในครอบครัวก็อยู่กันด้วยความรัก ทำให้เด็กในครอบครัวถูกเลี้ยงดูมาด้วยการมีความรู้สึกนึกคิดที่ว่า ไม่โกรธเคืองใคร มีน้ำใจคอยช่วยเหลือใครต่อใครในโรงเรียน รวมถึงปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ด้วยมารยาทไม่เคยก้าวร้าวแม้ว่าคน ๆ นั้นจะเคยทำพฤติกรรมแย่ ๆ อันเป็นผลจากความอบอุ่นในครอบครัวที่หล่อหลอมให้ตัวเอกของเรื่องแสดงซึ่งภาพการใส่ใจและกำลังใจในการดำรงชีวิตแม้ในบางมุมจะมีการนำเสนอเชิงตัดพ้อในบางช่วงบางตอนว่า “ผมคิดว่าถ้าแม่รู้ว่าผมปัญญาอ่อน แม่ผมก็คงไม่นำผมมายังโลกใบนี้” บ้างก็ตาม

ในอีกมุมหนึ่งของเรื่องนั้น ยังฉายภาพของเด็กบางคนที่มีน้ำใจคอยช่วยเหลือเด็กคนหนึ่งที่มีความบกพร่องทางปัญญาโดยแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมของเด็ก 2 คนนี้ แม้จะมีอายุแค่เพียง 13 ปี แต่เขาเหล่านี้กลับมีจิตใจที่คิดจะช่วยเหลือและเข้าใจเพื่อนมากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ รวมถึงผู้ใหญ่หลาย ๆ คน ซึ่งทั้งหมดของวรรณกรรมนั้นชวนให้ผู้อ่านหลายคนตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต สะท้อนให้เห็นกลุ่มหมอกที่ปกคลุมสังคมนำไปให้หลายคนตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในสังคมแล้วยังสะท้อนภาพของแสงสว่างในสังคมที่แม้จะมีหมอกมืดปกคลุมแต่ยังมีแสงสว่างจากมุมต่าง ๆ ที่เป็นทางในการดำรงชีวิตเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิต หรือเป็นหนทางให้ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกันในสังคม ซึ่งพื้นฐานที่ดีที่ควรสร้างภาพอันเป็นแบบอย่างที่จะนำไปสู่การเรียนรู้พฤติกรรมที่จะปฏิบัติในสังคมโดยรวมต่อไปนั้นก็ต้องเกิดจากการสร้างพฤติกรรมดังกล่าวในครอบครัวเป็นหน่วยย่อยสุดของสังคม หน่วยโรงเรียนในฐานะหน่วยขัดเกลาทางตรงของสังคม นอกจากนี้ความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนในการสร้างความเท่าเทียมและความเสมอภาคให้กลุ่มทุกกลุ่มอยู่ร่วมกันได้ในฐานะที่เป็นหนึ่งในองค์ประกอบย่อยของสังคมก็สิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน เมื่อนั้นปัญหาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกลั่นแกล้งในสังคมต่อผู้ปัญญาอ่อนก็ดี หรือจะต่อคนกลุ่มใดก็ได้แล้วแต่ก็จะไม่เกิดขึ้นเหตุเพราะบรรดาคนในสังคมมีความเข้าใจและเคารพว่าทุกคนมีศักดิ์ศรีและสิทธิในฐานะมนุษย์คนหนึ่งเสมอกัน

วรรณกรรมได้หวน เรื่อง “ผมปัญญาอ่อน” ของ หวัง ซู เฟิง นั้นเป็นหนึ่งในวรรณกรรมได้หวนที่สะท้อนภาพของการพยายามชี้ให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นสังคมที่ถูกยกให้เป็นวรรณกรรมควรอ่านของเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าใจปัญหาการกลั่นแกล้งในสังคมรวมถึงเป็นกำลังใจให้ใครสักคนที่มีประสบปัญหาให้คิดบวก รวมถึงตระหนักถึงลักษณะอันเป็นพิษของพฤติกรรม การกลั่นแกล้งในสังคม เพื่อสร้างสรรค์สังคมอุดมสุขที่มีความรับรู้และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในสังคมมากขึ้น ซึ่งผู้ที่หยิบวรรณกรรมดังกล่าวขึ้นมาอ่านสามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตได้อีกด้วย และนอกจากวรรณกรรมเรื่อง “ผมปัญญาอ่อน” ที่ถูกนำเสนอขึ้นมาแล้วนั้น ได้หวนยังมีวรรณกรรมดี ๆ ที่ชวนให้ผู้อ่านได้โลดแล่นในโลกของจินตนาการและจักรวาลระหว่างบรรทัดได้อีกมาก ชวนให้เข้าใจโลก เข้าถึงชีวิตรวมถึงศิลปวัฒนธรรมของได้หวนให้ทุกคนได้ตราตรึงอีกด้วย

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

โรงเรียนแม่สะเรียง “ปริพัตรศึกษา” จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ชื่อทีม ดอกพลัมแห่งไต้หวัน ชื่อผลงาน ความฝันแห่งไต้หวัน

สมาชิก

1



เด็กหญิงหทัยพร นาวารี

มัธยมศึกษาปีที่ 1

2



เด็กหญิงกวิณทราพัฒน์ กำจัด

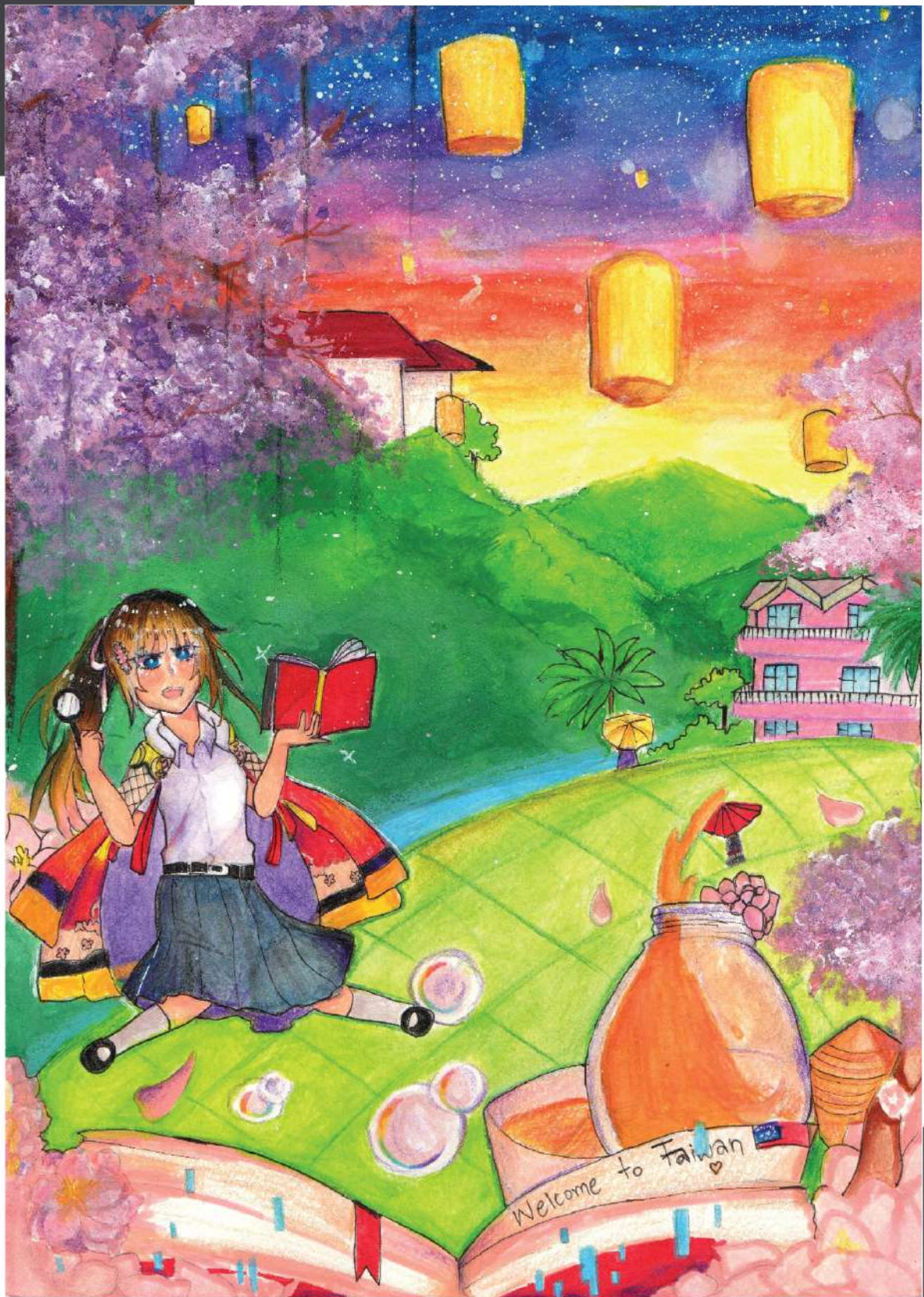
มัธยมศึกษาปีที่ 1

3



นางสุพิชาดิ บุญศิริราช

ครูที่ปรึกษา



ความฝันแห่งได้หวัน

“The real voyage of discovery consists not in seeking new landscapes but in having new eyes.” การเดินทางเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่แท้จริง ไม่ใช่แค่การค้นหาวัดที่ใหม่ ๆ แต่คือการมองสิ่งเหล่านั้นในมุมมองใหม่ ๆ ด้วย

จากคำกล่าวของ Marcel Proust ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเดินทางเพื่อแสวงหาความแปลกใหม่และประสบการณ์ เพื่อเปิดโลกใบใหม่ การออกเดินทางท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่ได้พบเจอสถานที่ที่ไม่คุ้นเคยเท่านั้น แต่ระหว่างการเดินทางคือความทรงจำล้ำค่าที่ตราตรึงใจเสมอ การท่องเที่ยว คือ ความฝันของคนหลายคนที่ต้องการหลุดจากกรอบของความจำเจ รวมทั้งค้นหามุมมองใหม่ สำหรับข้าพเจ้าก็มีความใฝ่ฝันที่อยากจะออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อออกตามหาความหมายของชีวิตของตนเองเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินแล้ว ยังได้สัมผัสความงดงามแห่งมนต์เสน่ห์ของธรรมชาติ ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งประเทศที่รับการขนานนามว่าเป็นสวรรค์แห่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ ได้หวัน

การวัดความเจริญของประเทศแต่ละประเทศ นอกจากวัดจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตแล้ว สิ่งแวดล้อมคือสิ่งหนึ่งที่เป็นกระจกสะท้อนให้เห็นคุณภาพของพลเมืองในชาติ และเมื่อพิจารณาค่านิยม ตลอดจนจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม “ได้หวัน” คือประเทศที่มีความเจริญทั้งอุตสาหกรรมและความเจริญทางจิตใจ ได้หวันให้ความสำคัญต่อการรักษาสีแวดล้อมเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว มีพินิจถึงสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ถือได้ว่าเป็นแบบอย่างให้แก่หลายประเทศ ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะที่อุดมไปด้วยทรัพยากรน้ำและดินแร่ธาตุสูงทำให้เกษตรกรรมเป็นหนึ่งในอาชีพที่สำคัญของคนได้หวัน ส่งผลให้เกิดความสมดุลที่เชื่อมโยงด้วยวัฒนธรรมท้องถิ่นจนได้ก่อเกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกใฝ่ฝันที่จะไปสักครั้งหนึ่งในชีวิต การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของได้หวันได้รับการยอมรับเป็นที่ประจักษ์นั้น เนื่องด้วยความชาญฉลาดของคนได้หวันที่เล็งเห็นความสำคัญของอาชีพเกษตรกร ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าเกษตรกรคือ “ผู้ให้ชีวิตแก่ทุกคนบนผืนแผ่นดิน” ในขณะเดียวกันยังเป็นการส่งเสริมสำนึกรักบ้านเกิดของคนหนุ่มสาวให้กลับมายังมาตุภูมิ เพื่อสืบสานความงดงามแห่งวิถีท้องถิ่น นอกจากนี้ความตระหนักในเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่มีการพัฒนาให้ทันสมัยเอาใจใส่และจริงจังต่อผู้บริโภค จึงทำให้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับความนิยมตลอดมาด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มเกษตรกร องค์กรเอกชน และองคาพยพทุกภาคส่วน

“สมาคมพัฒนาฟาร์มสันตนาการเกษตรได้หวัน” จึงได้ถือกำเนิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์

เพื่อให้ความช่วยเหลือชาวเกษตรกร พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรให้เป็นลักษณะฟาร์ม
สันตนาการ โดยบริการสร้างรสนิยมของวัฒนธรรม และสร้างคุณค่าแบรนด์สินค้า ด้วยแนวคิด
ที่ว่า “คุณภาพ รสนิยม แบรินด์เนม” โดยแบ่งออกเป็น 4 แผนกใหญ่ ได้แก่ แผนกการบริหาร
การจัดการ แผนกการพัฒนาบุคลากร แผนกพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร และแผนกการ
ตลาด จากการดำเนินงานที่เป็นระบบ การทุ่มเท และเสียสละของทุกภาคส่วน จึงส่งผลให้การท่องเที่ยว
เชิงเกษตรของไต้หวันเติบโต และมีความยั่งยืน โดยไม่หยุดนิ่ง

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสอ่านเรื่องราวของรีสอร์ท Shangrila Leisure Farm แห่งเมืองตงชาน
มณฑลยูนนาน (Yunnan) รีสอร์ทกึ่งฟาร์มเกษตร ตั้งอยู่ที่ความสูง 250 เมตร เหนือน้ำทะเล
ทำให้มีอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 25 องศาเซลเซียส บริหารงาน
โดยคุณ Chin Lai Chang ที่มีเจตนาปรารถนาให้นักท่องเที่ยวสัมผัสธรรมชาติอันบริสุทธิ์ ซึ่ง
สอดคล้องกับชื่อฟาร์มว่า Shangrila Leisure Farm ซึ่งเป็นดินแดนในตำนานที่มีความสวยงาม
และสงบสุข โดยเจ้าของรีสอร์ทตั้งใจผสมผสานการเรียนรู้วัฒนธรรม การรักษาสิ่งแวดล้อม
การท่องเที่ยว และวิถีชีวิตเข้าด้วยกัน ภายในฟาร์มแห่งนี้มีแปลงเกษตรแบบผสมผสานทั้ง
ไม้ผล และไม้ยืนต้น ภาพของสายหมอกที่โอบกอดภูเขา โดยมีต้นไม้มากมายให้ความรู้สึก
สบายใจเหมือนหลุดไปอยู่ใจกลางธรรมชาติ ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวยังได้ลิ้มรสอาหารที่
ผลิตจากวัตถุดิบสดสะอาด ซึ่งวัตถุดิบเหล่านั้นล้วนนำมาจากพืชผักสวนครัวของรีสอร์ท โดย
เมนูที่รีสอร์ทภูมิใจนำเสนอ คือ ไก่ดำตุ๋นสมุนไพรเห็ดไมโคร ซึ่งเชื่อว่าเป็นอาหารที่คืนความ
เป็นหนุ่มสาวได้ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การปั่น
แป๊ะบัวลอย การแข่งปาลูกข่าง การเล่นลูกโป่งพองสบู่น้ำขนาดใหญ่ รวมทั้งการปล่อยโคมโดย
การเขียนคำอวยพร และความปรารถนาลงบนโคม รีสอร์ท Shangrila Leisure Farm เป็นรีสอร์ท
ที่เน้นความอบอุ่นในครอบครัว ในขณะเดียวกันยังปลูกฝังให้รักความเรียบง่าย หาคความสุข
จากธรรมชาติ เพื่อให้ผู้ที่มาพักผ่อนไปด้วยความประทับใจ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไต้หวันมีหลายแห่ง แต่ละแห่งล้วนมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไป
ตามภูมิประเทศและวิถีถิ่น ท่ามกลางทุ่งนาสีเขียวสดราวกับพรมหนาผืนใหญ่ Fairy Story
Village Organic Farm ดึงดูดผู้มาเยือน ตั้งตระหง่านรอให้ผู้คนมาสัมผัส ดูโดดเด่น และ
แปลกตา รีสอร์ทแห่งนี้มีเสน่ห์ที่เป็นทั้งภายนอกและภายในอาคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใน
ห้องพักมีการออกแบบที่น่าสนใจ โดยแต่ละห้องจะไม่ซ้ำแบบกัน บางห้องมีสวนสวยการ์ตูนบนผนัง
รวมทั้งมีกระโจม และชิงช้าเด็กเล่นอยู่ในห้องนอนด้วย การท่องเที่ยวเชิงเกษตรมักมีกิจกรรมให้
นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมตามวิถีท้องถิ่น Fairy Story Village Organic Farm ก็มีกิจกรรม
ให้นักท่องเที่ยวได้ทดลองทำเช่นกัน ที่น่าสนใจ คือ การทำ Vinegar จากกระเจี๊ยบ ซึ่งเป็น
เครื่องดื่มสำหรับเรียกน้ำย่อยก่อนรับประทานอาหาร รวมทั้งกิจกรรมการสีข้าว ที่เริ่มจาก
แยกเศษฟางออก นำใส่เครื่องสีขนาดเล็กเท่าเครื่องซักผ้า จากนั้นร่อนข้าวสารที่แยกเอาเปลือก
ออกพร้อมหุง สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวตราตรึงใจรีสอร์ทแห่งนี้ นอกจากธรรมชาติอันบริสุทธิ์แล้ว

สิ่งสำคัญ คือ การสัมผัสกับวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม และปลูกฝังให้รัก รวมทั้งภาคภูมิใจอัตลักษณ์ท้องถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของไต้หวันมีความแข็งแกร่งและยั่งยืนได้ เกิดจากความรักที่บ่มเพาะในหัวใจของคนไต้หวันให้รักษัธรรมชาติ รักษาสิ่งแวดล้อม รักและภาคภูมิใจในวิถีชีวิตท้องถิ่น ความรักเหล่านี้หล่อหลอมให้มีตระหนักรู้เกิดเป็นความร่วมมือ จนประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

การเปิดประสบการณ์ในดินแดนไต้หวันของข้าพเจ้า แม้ว่าจะเป็นการเดินทางผ่านโลกของการอ่าน แต่ก็รู้สึกถึงมนต์เสน่ห์ที่ทำให้รับรู้ถึงความสุข สร้างพลังเพื่อก้าวตามเสียงของหัวใจ และความฝันต่อไป “เสียงหัวใจของไต้หวัน”

ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม

โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อทีม ชอมพอ ชื่อผลงาน ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมของไต้หวัน

สมาชิก

1



นางสาวธารทิพย์ บุญมา

มัธยมศึกษาปีที่ 3

2



นางสาวณาดาวี นันทะแสน

มัธยมศึกษาปีที่ 3

3



นายภูริวัฒน์ เชนย

ครูที่ปรึกษา



ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมของไต้หวัน

สังคมสุขชาติรุ่งเรืองเมืองสะอาด
ประชาสุขสำเลิศประเสริฐจริง

ศรีวิลาสศิวิไลซ์ภูมิไฉย
สรรพสิ่งล้วนอุดมไผ่สมปอง

เมื่อย้อนกลับไปในอดีตไต้หวันเป็นเมืองที่มีขนาดเล็ก แต่มีจำนวนประชากรที่หนาแน่น การดำรงชีวิตของประชากรจึงเป็นไปอย่างมีขอบเขตจำกัด ส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนถนนหนทางใช้สัญจรไปมาเกิดความสกปรก จนถูกขนานนามว่าเป็น “เมืองแห่งขยะ” แต่ปัจจุบันดินแดนแห่งนี้กลับกลายเป็นสวรรค์แห่งเอเชีย ที่ซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของคนทั้งประเทศ และเป็นต้นแบบที่ดีให้กับหลาย ๆ ประเทศบนโลกนี้ คือ “เมืองต้นแบบแห่งการจัดการขยะ” ดังนั้นขยะที่ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดในทุกอณูพื้นที่ จึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพบเห็นได้ในไต้หวัน เพราะมีรูปแบบการจัดการระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์จนถึงปัจจุบัน

ในช่วงการพัฒนาชาติยุค ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา รัฐบาลไต้หวันเริ่มมีการตระหนักถึงปัญหาของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดการเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในไต้หวันเป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดทั้งปัญหาในด้านสุขภาพ อาหาร เศรษฐกิจ และการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ ดังนั้น ไต้หวันจึงดำเนินโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังภายใต้แนวคิดในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพียงเวลาไม่กี่ทศวรรษ ไต้หวันสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองให้กลายเป็นประเทศต้นแบบในเรื่องการจัดการขยะระดับโลก ได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศได้อย่างดีเยี่ยม ความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่ประสานการทำงานอย่างเป็นระบบ ในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนประชาชนที่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญ เริ่มต้นจากการปลูกฝังค่านิยม และสร้างจิตสำนึก โดยผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีบทบาทในสังคมเป็นต้นแบบที่ดีแก่เด็กและเยาวชน จึงเกิดความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ของตนเอง นำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการขยะ ซึ่งเดิมแต่ละบ้านจะนำถุงขยะของตนเองไปทิ้งที่ถังขยะของส่วนรวม เปลี่ยนมาเป็นทิ้งขยะที่รถขนขยะแทน โดยรัฐบาลใช้รถขนขยะที่มีเสียงส่งสัญญาณ เพื่อให้ประชาชนรู้ว่ารถขยะมาแล้ว ผ่านบทเพลง A Maiden's Prayer หรือบทเพลง Fur Elise ทำให้ทุกคนรู้เวลาที่จะนำขยะมาทิ้งที่รถขนขยะ เป็นการลดปริมาณขยะที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจำนวนมากในแต่ละวัน ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นมีความสะอาดยิ่งขึ้น ลดการสะสมเชื้อโรคที่ก่อเกิดปัญหากับประชาชน หรือในพื้นที่สาธารณะ ก็มีการจำกัดปริมาณถังขยะเพื่อเป็นการฝึกฝนและสร้างนิสัยหัวใจสีเขียว ให้ประชาชนรู้จักปฏิเสธขยะที่ก่อให้เกิดมลพิษและทำลาย

สิ่งแวดล้อม หรือรู้จักนำขยะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว กลับไปรีไซเคิลใช้ใหม่ที่บ้านของตนเอง ภาพความงดงามด้านการสร้างพื้นที่สีเขียวเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ ไต้หวันในปัจจุบัน จึงเปรียบกับยานอวกาศที่กำลังเดินทางไปสู่อีกขั้นหนึ่งของการพัฒนาประเทศ อย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่ประชาชนจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแต่ยังสามารถสร้างประโยชน์ในการนำขยะมาสร้างเป็นมูลค่าในด้านความมั่นคงและความมั่นคงทางเศรษฐกิจควบคู่กับการมีพื้นที่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ อีกทั้งรัฐบาลยังกำหนดนโยบายสร้างพื้นที่สีเขียว โดยการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการคัดแยกขยะ การรีไซเคิลขยะ การใช้พลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ และการใช้พลังงานจากลม จึงถือได้ว่า ไต้หวันเป็นประเทศอุตสาหกรรมด้านสิ่งแวดล้อมชั้นนำของเอเชีย นอกจากนี้แล้วยังเป็นผู้ผลิต วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีพื้นที่สีเขียว มีพลังงานที่สะอาด มีอากาศที่บริสุทธิ์ วิถีชีวิตของประชาชนจึงเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข

ไต้หวันสร้างอัตลักษณ์ความโดดเด่นของประเทศ ด้วยมีการพัฒนาด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการจัดทำนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ด้านการประหยัดพลังงาน มีการกระตุ้น การใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น ลม แสงอาทิตย์ น้ำ ฯลฯ และได้หันเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ พลังงานสะอาด ด้วยการพัฒนา ระบบอุตสาหกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ขยายตัวมากขึ้นทั้ง ประเทศ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสีเขียวที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตทำให้ไต้หวันเป็นต้นแบบ ด้านการอนุรักษ์ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่ดีแห่งหนึ่งในโลก อีกทั้งในส่วนของการสถาปัตยกรรม ของไต้หวันได้มีการออกแบบและก่อสร้าง โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วย เช่น ตึก Taipei 101 ถือเป็นตัวที่มีความสำคัญของไต้หวันมีการจำหน่ายสินค้าและอาหาร หลายชนิด มีลูกตุ้มยักษ์ หรือ Win Damper ที่ช่วยลดการสั่นสะเทือนของลมพายุ ถือว่าเป็น พื้นที่สีเขียวที่สวยงามแห่งหนึ่งในไต้หวัน

แหล่งท่องเที่ยวในไต้หวันได้รับการปกป้องและคุ้มครองจากรัฐบาลและประชาชนทั้งประเทศ มาตรการในการดูแลและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมถือเป็นหัวใจสำคัญระดับประเทศ ดังนั้นประชาชนทุกคน จึงตระหนักและเห็นความสำคัญของการรับผิดชอบดูแลร่วมกัน จากในอดีตที่เคยสกปรกและ เสื่อมโทรม กลับกลายมาเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายของระบบนิเวศและ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างพื้นที่ในการอนุรักษ์ที่เป็นต้นแบบของประเทศ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำเกาเหม่ย ซึ่งได้รับการดูแล พัฒนา และฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ด้วยการทำเส้นทางเดินเข้าสู่ พื้นที่ชุ่มน้ำให้ประชาชนทุกคนหลีกเลี่ยงการเหยียบย่ำลงไปโดยตรง สามารถช่วยป้องกันการ ทำลายสิ่งมีชีวิต หรือสัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ตลอดจนพันธุ์พืชชนิดต่าง ๆ สามารถ เจริญเติบโต สร้างพื้นที่สีเขียวให้กับพื้นที่ชุ่มน้ำได้ และในอนาคตเส้นทางเดินนี้จะช่วย รักษาสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกเหยียบย่ำได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาเป็นศูนย์ศึกษาและแหล่งเรียนรู้ เส้นทางธรรมชาติ หรือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศ และต่างประเทศ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากสิ่งแวดล้อมได้ จึงเห็นได้ว่าไต้หวัน

มีการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่กับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นมิตร สร้างประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด เพราะทุกภาคส่วนต่างร่วมมือร่วมกันกำหนดกรอบและแนวทางไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ได้เห็นจึงมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีอากาศที่เย็นสบาย มีวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่โดดเด่นเป็นมนต์เสน่ห์แห่งหนึ่งของเอเชีย

ในฐานะที่ฉันเป็นเยาวชนคนไทยคนหนึ่ง เมื่อกล่าวถึงได้หวัน ถือว่าเป็นประเทศที่พัฒนาควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง มีพื้นที่สีเขียวและทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์หลายแห่ง ถึงแม้ว่าครั้งหนึ่งได้หวันจะเคยเสื่อมโทรม แต่กลับได้รับการพัฒนาและฟื้นฟูกลับมาอย่างรวดเร็ว มีพื้นที่ธรรมชาติต่าง ๆ ที่ได้รับการอนุรักษ์อย่างเต็มรูปแบบ ด้วยการปลูกจิตสำนึก สร้างค่านิยมและความตระหนักรู้ให้กับประชาชนทุกคนในประเทศ ดังนั้นได้หวันจึงเป็นต้นแบบของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ประเทศอื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์แบบ และสุดท้ายหากทุกคนในประเทศช่วยกันดูแลระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมดังเช่นได้หวัน ก็จะทำให้บ้านเมืองของเรามีความสะอาด น่าอยู่ และในอนาคตเราจะมีทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้ได้นานอย่างไม่มีวันหมด

รู้จักผู้นำสร้าง	มีแบบอย่างคือได้หวัน
ร่วมใจไผ่ผูกพัน	เพื่อชีวิตที่สดใส
รักษาธรรมชาติ	ให้สะอาดตลอดไป
อยู่รอดและปลอดภัย	ขึ้นสุขสมภิรมย์เอย

ร่างวัฒนธรรมเลิศ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วรรณกรรมใต้หวันที่ฉันชื่นชอบ

โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี

ชื่อทีม KN Kids ชื่อผลงาน ดอกไม้ใต้โคลนตม

สมาชิก

1



นางสาวภัทรนิษฐ์ เจริญวรรณ

มัธยมศึกษาปีที่ 4

2



นางสาวนรรัตน์ แจ่มจำรัส

มัธยมศึกษาปีที่ 6

3



นางสาวอังสุวิร์ ขาญประเสริฐ

ครูที่ปรึกษา



ดอกไม้ใต้โคลนตม

กล่าวกันว่าความงามของสตรีเปรียบได้ดั่งดอกไม้บริสุทธิ์สดใสและเต็มไปด้วยสีกลิ่นชวนมอง หากแต่ดอกไม้บางดอกกลับถูกเหยียบย่ำทำลายเสียจนบอบช้ำ ในที่สุดความงดงามในจิตใจก็อาจจจากพรากไปเหมือนดอกไม้ที่อยู่ใต้โคลนตม

คุณค่าและบทบาทของผู้หญิงในสายตาของสังคมได้หวั่นในสมัยก่อนนั้น ได้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจนในเรื่องชาฟู หรือในชื่อ “The Butcher’s Wife” ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษและอีกหลายภาษาในเวลาต่อมา วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นผลงานชื่อดังของนักเขียนหญิงชาวไต้หวันภายใต้นามปากกา “ลี้ แอง” โดยเนื้อหาได้กล่าวถึงหญิงสาวคนหนึ่งทำการมาดกรรมสามีตนเอง ด้วยเหตุผลที่เธอไม่สามารถทนต่อความโหดร้ายของสามีที่ปฏิบัติต่อเธอเสมือนสัตว์ตัวหนึ่งได้

“ลี้ แอง” หรือ “ชี ชู่ถวน” เกิดที่เมืองลู้งกั๋ง จังหวัดจางฮวา มีพี่สาวสองคนซึ่งเป็นทั้งนักเขียนและนักวิจารณ์ ส่งผลให้ในเวลาต่อมาเธอจึงเริ่มอาชีพการเป็นนักเขียนตั้งแต่เยาว์วัย เธอเริ่มงานเขียนชิ้นแรกเมื่ออายุ 16 ปี วรรณกรรมชิ้นนี้มีชื่อว่า “Flower season” เป็นงานเขียนประเภทเรื่องสั้นที่เสียดสีถึงความไม่เท่าเทียม และค่านิยมแบบเก่าในสังคมไต้หวัน เช่น การรัดเท้าของเด็กผู้หญิงให้เป็นรูปดอกบัว ซึ่งเป็นประเพณีอันเก่าแก่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน โดยวิธีการรัดเท้าจะทำให้กระดูกผิดรูปหรือพิการได้ เชื่อกันว่าประเพณีนี้เริ่มต้นขึ้นในหมู่ชนชั้นสูงที่เป็นนางรำ ก่อนที่จะเป็นที่นิยมในสมัยราชวงศ์ชัง ว่ากันว่าไม่นานหลังจากนั้น ผู้หญิงเท้าใหญ่แทบจะไม่ได้แต่งงานเลย ซึ่งเท้ารูปดอกบัวในสมัยก่อนมักจะใช้กระตุ้นความกำหนัดของเพศชายเป็นความสวยงามที่ต้องแลกมากับความเจ็บปวด ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 “ลี้ แอง” จึงได้ตัดสินใจเขียนเรื่องชาฟูหรือ “The Butcher’s Wife” ขึ้นมา เพื่อต้องการให้ผู้คนได้ตระหนักถึงไม่เท่าเทียมและชี้ให้เห็นความอยุติธรรมทางเพศในสังคม

เนื้อเรื่องนั้นเริ่มต้นที่ “เงิน หลินซื่อ” ภรรยาต่างวัยของคนขายเนื้อ “เงิน เจียงซุย” ได้ก่อคดีมาดกรรมหันขึ้นส่วนสามีของตนเองเป็นชิ้น ๆ หญิงสาวอ้างว่าเธอถูกเขาทุบตีทำร้ายทารุณต่าง ๆ นานา และเหตุการณ์ก็ถึงจุดแตกหัก เมื่อเขาพาเธอไปยังโรงฆ่าสัตว์พร้อมกับบังคับให้เธอมองดูเขาเชือดหมูเป็น ๆ ให้ตายไปต่อหน้าต่อตา มันช่างเป็นภาพอันแสนโหดร้ายเกินจะทนไหวสภาพจิตใจของเธอย่ำแย่ถึงขีดสุด แสงสว่างเดียวเท่านั้นที่เธอนึกคิดได้ว่ามันสามารถนำพาเธอให้ออกมาจากความมืดมนไร้หนทาง.....ก็คือ “ประกายแสงจากคมมีดหันหมู” ของสามีเธอนั่นเอง

เหตุผลที่ผู้เขียนเลือกที่จะเอาเหตุการณ์สุดท้ายของเรื่องยกขึ้นมาเขียนก่อนเป็นอันดับแรกนั้นเป็นเพราะว่าเธอไม่ได้ต้องการจะบอกเล่าแค่เพียงจุดจบของเรื่องเท่านั้น ทว่ากลับเลือกตั้งคำถามกับผู้อ่านให้ชวนคิดถึงแรงจูงใจ ที่ทำให้หญิงสาวผู้นี้ก่อเหตุสะเทือนขวัญกับสามีของตนเองได้ลงคอ แม้ว่าความผิดจะตกเป็นของ “เงิน หลินซื่อ” ทว่าอดีตของเธอที่ผ่านความยากลำบากทำให้เธอไม่มีทางเลือกอื่นอีก หากไม่ยอมให้สามีทุบตีอยู่ทุกวันหลินซื่อก็จำต้องกลายเป็นคนเร่ร่อนและอดตายอยู่ข้างถนนเหมือนที่แม่ของเธอเคยเผชิญชะตากรรมในอดีต

เธอมักถูกสามีทำทารุณกรรมอยู่เสมอๆ อย่างไรก็ตามหญิงสาวก็มิได้รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจในโชคชะตา เพราะเธอถูกเลี้ยงมาในสังคมที่ถือว่าสามีเป็นใหญ่และมีหน้าที่เลี้ยงดูภรรยา ส่วนภรรยาก็มีหน้าที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของสามี แม้กระทั่งตอนที่เธอถูกเขาใช้กำลังบังคับขู่ขู่ให้ร่วมหลับนอนโดยที่เธอไม่เต็มใจ ดังจะเห็นได้จากฉากนี้

“...ไม่ว่าจะใช้เวลานานหรือเพียงชั่วครู่ มันก็ต้องจบลงอย่างแน่นอน เขากำลังไปบนที่นอนแล้วจมสู่ห้วงนิทราร่วมกับเสียงกรนที่ดังออกมาเป็นจังหวะ ...ช่วงเวลาที่เราเศร้าที่สุดของหลินซื่อได้ผ่านไปแล้ว เธอเฝ้าบอกกับตัวเอง ถึงเรื่องเลวร้ายในอดีตว่ามันจะผ่านไปและวันนี้มันก็จะจบลง...”

ความน่าสนใจของเรื่องนี้คือ ผู้เขียนไม่ได้เขียนให้ “เจียงซู” เป็นชายที่ชอบทรมานภรรยาเท่านั้น แม้เขามักจะมีอารมณ์ฉุนเฉียวและชอบใช้กำลัง แต่เขาก็ยังเคยช่วยเหลือเพื่อนบ้านที่ใกล้จะสิ้นใจ ทั้งยังมีสติพิจารณาสิ่งที่ควรหรือไม่ควรได้ ยกเว้นในครั้งที่เขาถูกความโกรธเข้าครอบงำจิตใจ ตอนนั้นเขาเผลอมาลูกเปิดที่ “หลินซื่อ” ซื่อมาเนื่องด้วยฤทธิ์สุรา ดังนั้นตัวละครในเรื่องนี้จึงมีลักษณะตัวกลม ดีชั่วปะปนกันตามความเป็นปุถุชนของมนุษย์โดยทั่วไป

“...เมื่อเจียงซู ได้เห็นซากของลูกเปิดเหล่านั้นเนื้อตัวของเขาก็เริ่มสั่นเทา มันเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นได้อย่างไร’ เขานึกสงสัย ความโกรธเกรี้ยวที่อธิบายไม่ได้พลันปะทุขึ้นมาอีกหน นานแค่ไหนแล้วที่จิตสังหารของเขาที่ใช้ในการขับเคลือนอาชีพเชือดหมูของตนค่อย ๆ กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเขา...”

ก่อนที่ “ชี ชู่ถวน” จะเขียนเรื่องนี้ขึ้นมา ยังมีกระแสลัทธิสตรีนิยม (Feminist) เกิดขึ้นในสังคมของไต้หวัน โดยเธอได้รับแรงบันดาลใจเป็นอย่างมาก จึงสนับสนุนแนวคิดนี้ผ่านตัวอักษรและได้สอดแทรกถึงความไม่เท่าเทียมในสถานะของทั้งสองเพศลงในงานเขียนตลอดทั้งเรื่อง ดังเช่นในตอน “อ้าชิง” เพื่อนบ้านของหญิงสาว เขาได้ลงโทษภรรยาของเขาเองด้วยการทุบตีท่ามกลางฝูงชนที่มุงดูเหตุการณ์ เสมือนมันเป็นเรื่องธรรมดาในยุคสมัยนั้น

“...ทันทีที่ได้ยินเสียงของผู้เป็นสามี ภรรยาของอ้าชิงก็รีบเปิดประตูในทันที ก่อนที่จะถูกเขาจิกผมและลากออกมานอกบ้าน เขาใช้ฝ่ามือตบหน้าหญิงสาวอย่างแรงจนเธอร่วงลงไปกองกับพื้น หลังจากนั้นก็ตะแคงเข้าที่ห้องอีกสองสามที ท่ามกลางสายตาของชาวบ้านที่มุงดูเหตุการณ์อย่างเฉยชา...”

และเรื่องราวของ “หลินซื่อ” ก็ได้ดำเนินมาถึงจุดจบ ความอดทนของเธอสิ้นสุดลงแล้ว หญิงสาวได้ลงมือทำในสิ่งที่โหดร้ายเกินมนุษย์กับสามีของตนเอง “หลินซื่อ” กรีดมีดลงบนร่างของ “เจียงซู” ที่นอนหลับไหลอยู่ ร่างของเขาถูกหั่นออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ก่อนที่จะนำไปโยนทิ้งลงในแม่น้ำ รุ่งเช้าถัดมาทั้งเมืองต่างตื่นตระหนกเมื่อได้รู้ว่า “หลินซื่อ” ได้ฆ่าสามีของตนอย่างเลือดเย็น “อ้าหวาง” ผู้เป็นเพื่อนบ้านแม้จะรู้เหตุการณ์ทั้งหมดแต่ก็ไม่เคยคิดจะยื่นมือไปช่วยแม้แต่คนเดียว เช่นเดียวกันกับผู้คนในชุมชนซึ่งในเวลานั้นต่างก็รู้ว่า “หลินซื่อ” โดนทารุณกรรมสารพัดแต่กลับทำเป็นทองไม่รู้ร้อน และไม่คิดจะทำการช่วยเหลือหญิงสาวแต่อย่างใด “หลินซื่อ”

ถูกศาลตัดสินต้องโทษประหารชีวิตในทันที ปลอ่ยให้ความจริงถูกลบเลือนไปพร้อม ๆ กับชีวิต และลมหายใจสุดท้ายของหญิงสาวที่ปลิดปลิว

จุดที่จับให้นิยายเรื่องนี้สมจริงมากยิ่งขึ้น คือการที่ผู้แต่งมิได้มุ่งเน้นแต่เพียงประเด็นเรื่องความไม่เท่าเทียมระหว่างชายหญิงเท่านั้น แต่ยังได้สะท้อนถึงความเป็นอยู่ของชาวไต้หวันในสมัยนั้นอีกด้วย ดังเช่นความเชื่อเรื่องภูตผีปีศาจ ความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้นภายใต้สงคราม โดยผู้เขียนเลือกที่จะเขียนเรื่องราวด้วยถ้อยคำภาษาที่เรียบง่ายแต่แฝงความตรงไปตรงมา อยู่ในที และเมื่ออ่านเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นจนจบแล้ว ข้าพเจ้าก็อดย้อนนึกถึงสังคมในปัจจุบันนี้ไม่ได้ว่า ถึงแม้โลกของเราจะเจริญไปมากมายเพียงใดแต่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวกลับมีมากขึ้นกว่าในอดีต เพศหญิงถูกมองว่าเป็นเพศที่อ่อนแอและต้องกลายเป็นผู้ตามอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีการตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในทุกรูปแบบ ไม่ใช่แค่ปัญหาในครอบครัวเท่านั้น หลายประเทศในโลกจึงก่อตั้งองค์กรสิทธิสตรีขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเพศไหนก็ตาม และเพื่อสร้างค่านิยมใหม่ ๆ ให้สังคมไม่เพิกเฉยต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้น และแม้ค่านิยมจะเป็นสิ่งสำคัญ เป็นบรรทัดฐานให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข หากแต่การยึดติดกับบางสิ่งมากเกินไปก็อาจจะกลายเป็นดัง “ดาบสองคม” ที่พรากเอาชีวิตของผู้ไร้เดียงสาไปเหมือนดอกไม้ที่ถูกเหยียบให้จมไว้ใต้โคลนตมอย่างไร **ความยุติธรรม** และแม้ไต้หวันเมื่อหลายสิบปีก่อนนั้นจะได้รับอิทธิพลมาจากจีน แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า สังคมของไต้หวันมีการพัฒนาและเปิดกว้างมากขึ้น ดังเช่นการขยายตัวของสิทธิสตรีนิยมรวมทั้งไต้หวันยังเป็นประเทศแรกในเอเชียที่ยอมให้การสมรสระหว่างเพศเดียวกันเป็นเรื่องถูกกฎหมายอีกด้วย วรรณกรรมเรื่องนี้จึงมีความน่าสนใจในแง่สังคม และอาจเป็นหนึ่งในแรงผลักดันให้ยุติความรุนแรงต่อสตรี จากการใช้อำนาจบังคับข่มขู่ทำร้ายร่างกายซึ่งท้ายที่สุดอาจนำมาสู่โคกนาฏกรรมที่เราคาดไม่ถึงเช่นเดียวกัน **“เย่ลือเทา”** นักเขียนชื่อดังชาวไต้หวันได้กล่าวไว้ว่า **“วรรณกรรมคือเกลือที่อยู่บนดิน”** เพราะเกลือแม้จะมีค่าเพียงน้อยนิดแต่ก็จำเป็นต่อร่างกาย วรรณกรรมก็เช่นกัน ประโยชน์ของมันต่อสังคมอาจจะไม่ชัดเจน แต่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์ได้.....

ศิลปวัฒนธรรม

โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล จังหวัดร้อยเอ็ด

ชื่อทีม Destiny ชื่อผลงาน Diversity in Taiwan

สมาชิก

1



นายณัฐพล คำสระคู

มัธยมศึกษาปีที่ 5

2



นางสาวจรรยวรรณ ลานรอบ

มัธยมศึกษาปีที่ 5

3



นางรัชนีวรรณ ใจเมือง

ครูที่ปรึกษา



Diversity in Taiwan

ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพศ เชื้อชาติ ความเชื่อ และภาษา หล่อหลอมให้กลายเป็นความแปลกใหม่ทางวัฒนธรรมอันงดงาม ทัศนศิลป์ที่ปรากฏอยู่สาวยตาหาใช่เพียงสิ่งที่แสดงถึงความสวยงามเพียงอย่างเดียว แต่ยังคงแสดงถึงวัฒนธรรม สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและแสดงถึงเอกลักษณ์ของชนชาตินั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี เราสามารถพบความแปลกใหม่ภายใต้ทัศนียภาพอันแปลกตา ภาษา วิถีชีวิต และผู้คนใหม่ ๆ ในสถานที่อันแตกต่าง เพียงแค่เปิดตาเราจะพบมุมมองที่เปลี่ยนไป

สาธารณรัฐจีน หรือที่รู้จักกันในนามไต้หวัน หมู่เกาะที่แยกตัวออกจากจีนด้วยเหตุผลบางประการ ทำให้กลายเป็นประเทศที่มีความมหัศจรรย์ทั้งทางชีวภาพ และกายภาพ อันเนื่องด้วยวัฒนธรรมที่ได้รับจากจีน ญี่ปุ่น และวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนเผ่าโบราณผสมผสานจนกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่ แม้ว่าเวลาจะผันเปลี่ยนไปมากแค่ไหน แต่ยังคงกลิ่นอายอันเป็นเอกลักษณ์ของตนอยู่เสมอ

ไทเป เมืองแห่งความก้าวหน้าในทุกด้านอันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของชนชาติไต้หวันการเปิดกว้างทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกถึงทัศนคติในสิ่งที่ต้องการ และกล้าที่จะทำตามเสียงเรียกร้องภายในใจ ความหลากหลายนั้นก่อให้เกิดเป็นอัตลักษณ์อันโดดเด่น เห็นได้จากงานสถาปัตยกรรมตามอาคารบ้านเรือนที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว สถานีรถไฟใต้ดินถูกขีดเขียนด้วยสีสันมากมายจากปลายปากกาของเหล่าศิลปิน สวนสาธารณะที่มีมากมายในกรุงไทเปเปรียบเสมือนแหล่งรวมพลของเหล่าผู้ชื่นชอบในงานศิลปะ แม้กระทั่งตึกร้างที่ถูกแต่งแต้มด้วยปลายพู่กันให้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ หรือตึกศิลปะสถานที่เชิดชูเกียรติของเหล่าศิลปินผู้มากด้วยฝีมือ นอกจากการแสดงงานศิลปะกลางแจ้งตามสถานที่ต่าง ๆ โรงละครยังเป็นอีกทางเลือกของเหล่าศิลปินผู้ถนัดในด้านการแสดงอย่างละครเวที หรือละครเพลง ซึ่งเปรียบเสมือนการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของตนเองผ่านการแสดง แสงสี และท่วงทำนองของบทเพลงที่จับกลุ่มให้แก่นักบรรดาแขกที่เข้ามาเข้าชม และซึมซับความงามของวัฒนธรรมที่ถูกถ่ายทอดออกมาของแต่ละการแสดงกลายเป็นตัวเลือกสำหรับผู้ที่ต้องการรับชมศิลปวัฒนธรรมของคณะอุปรากรในไต้หวัน

ไทหนัน หรือไทหนาน เมืองแห่งประวัติศาสตร์อันงดงามของไต้หวัน ถ้าไทเปคือเมืองแห่งความรุ่งเรือง และความก้าวหน้า ไทหนานคือหน้าแรกของประวัติศาสตร์อันรุ่งเรืองนั้นเนื่องด้วยอดีตเมืองหลวงแห่งแรก และจังหวัดที่เก่าแก่เพียงพอที่จะบันทึกวัฒนธรรมอันเคยรุ่งโรจน์จากยุคต่าง ๆ ในอดีตอันเห็นได้จากความงดงามทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ บ้านเรือน วัดโบราณ หรือป้อมปราการอันเก่าแก่ที่ยังคงความวิจิตรงดงาม แม้กระแสนกาลเวลาก็ไม่อาจทำลายความงดงามนั้นลงได้

สภาพสังคมที่เปิดกว้างก่อให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมและงานประเพณี เทศกาลต่าง ๆ ที่เริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศมากขึ้น เมื่อพูดถึงได้หวันผู้คนส่วนใหญ่มักนึกถึงสตรีทฟู้ด หรือตลาดกลางคืนสถานที่ซึ่งรวบรวมอาหารหลายอย่างไว้ในแห่งเดียวเป็นครั้งแรก เนื่องด้วยวัฒนธรรมนานาชาติของผู้คนที่อาศัยอยู่ในประเทศจนกลายเป็นความแปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร ทำให้กลายเป็นจุดสนใจของเหล่านักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก

งานเทศกาลของได้หวันก็มีความสำคัญไม่แพ้กันเนื่องด้วยเป็นงานวัฒนธรรมที่ถูกจัดขึ้นทุกปีถึงแม้จะมีการรับเอาวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามา แต่ไม่ทำให้ความเป็นได้หวันจางหายไป กลับยิ่งเพิ่มเสน่ห์และกลิ่นอายของวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่หลอมรวมเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้ดูน่าค้นหายิ่งขึ้น อย่างงานเทศกาลโคมลอยผิงซี (Pingxi Sky Lantern Festival) นับเป็นการเฉลิมฉลองในช่วงเทศกาลปีใหม่ของจีนที่มีมาอย่างยาวนานกว่า 100 ปี โดยมีการจัดทำโคมลอยอันเป็นสัญลักษณ์ของแต่ละปีขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนแห่งการเฉลิมฉลอง หรืองานเทศกาลวัฒนธรรมเป่าเฉิง (Baosheng Cultural Festival) งานเทศกาลที่นับเป็นการเฉลิมฉลองตามพิธีกรรมโบราณอันมีมาอย่างยาวนาน โดยการผสมผสานความทันสมัย วิถีชีวิตพื้นบ้าน สถาปัตยกรรม ศิลปะ และวัฒนธรรมได้อย่างลงตัว ภายในงานมีการจัดกิจกรรมมากมาย ทั้งขบวนแห่วัฒนธรรมพื้นบ้าน การแสดงจากชนเผ่าพื้นเมืองโบราณ การละเล่น และการแสดง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการผันเปลี่ยนของกระแสเวลาทำให้ได้หวันรับเอาความรุ่งเรืองจากชาติตะวันตกเกิดเป็นงานเทศกาลคริสต์มาส และเทศกาลฉลองปีใหม่ ที่ถูกจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่

ได้หวันไม่ได้มีเพียงศิลปะ และวัฒนธรรมที่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง แต่ยังมีความหลากหลายทางเพศที่เปิดกว้าง เห็นได้จากงานเทศกาล Taiwan Pride งานเดินขบวนพาเหรดของกลุ่ม LGBTQ หรือกลุ่มที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งถูกจัดครั้งแรกเมื่อปี 2003 ทำให้ได้หวันเป็นประเทศแรกในเอเชียที่เปิดกว้างเรื่องเพศ และเป็นประเทศแรกที่มีการสมรสระหว่างเพศเดียวกัน

ไม่เพียงแต่งานเทศกาลที่แสดงให้เห็นถึงความงดงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ความเชื่อ และภาษาที่แสดงออกยังบ่งบอกถึงวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ เห็นได้จากศาลเจ้าในได้หวันที่ที่อยู่มากมายทั่วประเทศ ความเชื่อในเรื่องโชคลางและสิ่งเหนือธรรมชาติ วัฒนธรรมภาษาอันมีมาแต่โบราณของชาวได้หวัน เรียกว่าถูกคือภาษาหมิ่นหนานแบบได้หวัน ซึ่งมีลักษณะคล้ายภาษากลาง แต่ออกเสียงต่างกันจนกลายเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่านี่แหละคือภาษาของได้หวันอย่างแท้จริง นี่แหละคือได้หวันอย่างแท้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าได้หวันมีทั้งความงดงามทางศิลปะและวัฒนธรรมที่หล่อหลอมจากจีน ญี่ปุ่น และความเป็นเอกลักษณ์ของชนชาติตนเอง อันเห็นได้จากวิถีชีวิตที่รายล้อมไปด้วยความงดงามของศิลปะหลากหลายแขนง และสภาพสังคมที่น้อมรับการ

เปลี่ยนแปลงแต่ยังคงความเป็นตัวเองไว้อยู่เสมอ ทำให้ได้วันเป็นประเทศที่มีความทันสมัย
ผสมผสานกับวัฒนธรรมเก่าแก่อันวิจิตรงดงามของตนเองออกมาอย่างลงตัว ส่งผลให้ได้วัน
เป็นประเทศที่ควรค่าแก่การศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าอย่างยิ่ง

เรียนต่อต่างประเทศ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม

ชื่อทีม 520Taiwan ชื่อผลงาน Taiwan Liuxue

สมาชิก

1



นางสาวเนวารี บุญณะ

มัธยมศึกษาปีที่ 5

2



นางสาวอรอนงค์ ลีละสุนทรเลิศ

มัธยมศึกษาปีที่ 5

3



นางสาวณัฐนันท์ เจียรประดิษฐ์

ครูที่ปรึกษา



ในปัจจุบันภาษาจีนมีอิทธิพลต่อโลกเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นภาษาสากลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ความฝันของนักเรียนที่กำลังเรียนภาษาจีนก็คือการใช้ภาษาจีนได้อย่างเชี่ยวชาญเหมือนเจ้าของภาษา หนึ่งในเส้นทางที่จะทำให้เราศึกษาภาษาจีนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพก็คือการไปเรียนต่อที่ประเทศที่ใช้ภาษาจีน

ขณะนี้พวกเราทั้งสองคนกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาจีน เหตุผลที่พวกเราเลือกเรียนภาษาจีนนั้นก็เพราะว่าเราทั้งคู่มีความสนใจในภาษาจีนเป็นอย่างมาก ทั้งตัวอักษรและการออกเสียงมากไปกว่านั้นพวกเรายังมีความสนใจในเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและสังคมของจีนด้วยเหตุนี้จึงทำให้พวกเราชื่นชอบในการเรียนภาษาจีน และมีความสนใจที่จะไปศึกษาภาษาจีนต่อในประเทศที่ใช้ภาษาจีนอย่างไต้หวันเป็นอย่างมากเพื่อที่จะได้พัฒนาศักยภาพด้านทักษะการใช้ภาษาของตนเอง และพวกเราคิดว่าการไปเรียนต่อต่างประเทศนั้นนอกจากต้องคำนึงถึงคุณภาพของสถานศึกษาเป็นสำคัญแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยเสริมในการใช้ชีวิตอีกด้วย

ปัจจุบันไต้หวันมีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นอันดับต้น ๆ ในระดับโลกและเอเชีย เห็นได้จากค่า GDP ที่เพิ่มขึ้นมาจากปีที่แล้วถึง 5 เปอร์เซ็นต์ ทั้งยังเป็นแหล่งอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี รวมถึงเป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตร ส่วนสกุลเงินและค่าครองชีพในไต้หวันมีความใกล้เคียงกับประเทศไทยมาก และมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปยังไต้หวันมากถึง 2.6 ล้านคนในปี 2561 ที่ผ่านมา

หนึ่งในประเทศที่มีการใช้ภาษาจีนกลางก็คือไต้หวัน เนื่องจากไต้หวันเป็นเกาะที่มีคนจีนอพยพมาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลกเป็นอันดับสอง รองลงมาจากภาษาอังกฤษ และยังมีชาวจีนที่ใช้ภาษาจีนอยู่ในทุกประเทศรอบโลก ปัจจุบันภาษาจีนยังเป็นหนึ่งในภาษาราชการขององค์การสหประชาชาติอีกด้วย ไต้หวันยังคงมีการใช้ภาษาจีนดั้งเดิม ในขณะที่ประเทศจีนนั้นใช้ภาษาจีนตัวย่อเป็นส่วนมาก ทำให้ตัวอักษรจีนแบบดั้งเดิมเริ่มจางหายไปจากการใช้ชีวิตในสังคมของคนจีนในปัจจุบัน

นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว พวกเรายังได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงเหตุผลที่มีผลต่อการตัดสินใจไปเรียนต่อที่ไต้หวัน ซึ่งมีหลายปัจจัยดังต่อไปนี้

เหตุผลประการแรกคือคุณภาพของการศึกษา ยกตัวอย่างที่สามารถเห็นได้ชัดคือจำนวนมหาวิทยาลัยในไต้หวันที่ดีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลกมีมหาวิทยาลัยของไต้หวันมากกว่า 17 แห่ง ดีอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในโลก นอกจากนั้นคณะยอदनียมอย่างคณะบริหารธุรกิจไต้หวันกว่า 24 แห่งได้รับการการันตีว่าเป็นหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานระดับโลก จากการจัดอันดับโดย AACSB ระบบการศึกษาในไต้หวัน

นั่นถือว่ามีประสิทธิภาพและมีชื่อเสียงในเรื่องของวิทยาการสมัยใหม่ ถือว่าเป็นประเทศที่ติดอันดับหนึ่งในด้านวิชาคณิตศาสตร์เป็นอันดับโลกเลยทีเดียว เมื่อเปรียบเทียบระบบการศึกษาระหว่างไต้หวันกับประเทศไทย ก็ยังมีส่วนที่คล้ายคลึงกันอยู่ ยกตัวอย่างเช่นระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

เหตุผลประการต่อมา นั่นก็คือไต้หวันมีความปลอดภัยสูงจนติดอันดับโลก ซึ่งความปลอดภัยเป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจไปเรียนต่อต่างประเทศสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติเป็นอย่างมาก เพราะการใช้ชีวิตในต่างประเทศทำให้ตัวผู้เรียนและตัวผู้ปกครองอาจรู้สึกมีความกังวลได้ ในส่วนของภาครัฐนั้นก็มีการบังคับใช้กฎหมายลงโทษที่เด็ดขาดและในส่วนของประชาชนเองนั้นก็มีความสำนึกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง ไต้หวันมีการคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพเป็นสำคัญ ซึ่งไต้หวันมีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกันกับประเทศไทย และมีความเท่าเทียมกันของสิทธิมนุษยชนสูง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม ปี 2562 มีการประกาศใช้กฎหมายที่ระบุเอาไว้ว่าเพศทางเลือกนั้นสามารถสมรสกันได้ถูกต้องตามกฎหมาย

เหตุผลประการที่สามคือ ไต้หวันนั้นมีทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติมากมาย ผู้คนทั่วไปอาจคิดว่าการยื่นขอทุนนั้นเป็นเรื่องที่ยากและลำบาก ทำให้พลาดโอกาสไป แต่การขอทุนของไต้หวันนั้นเพียงแค่คุณเตรียมตัวให้พร้อม และมีความมุ่งมั่นที่อยากจะไปเรียนที่ไต้หวันแล้วทำการศึกษาข้อมูล เพราะในไต้หวันนั้นมีแหล่งทุนที่พร้อมจะสนับสนุนนักเรียนต่างชาติมากมาย ทั้งทุนรัฐบาล ทุนองค์กรอิสระ และทุนในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้นักเรียนหรือนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานทางภาษาจีนก็ยังสามารถยื่นขอทุนในคณะที่มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังสามารถทำงาน Part Time ควบคู่ไปกับการเรียนได้อีกด้วย

เหตุผลประการที่สี่คือ ไต้หวันมีระบบคมนาคมขนส่งที่สะดวก ยกตัวอย่างในเมืองใหญ่อย่างไทเปและเกาสงมีระบบรถไฟฟ้าใต้ดิน และในเมืองอื่นๆ ทั่วไต้หวันก็มีบริการรถประจำทาง หากเรามีบัตรประจำตัวนักเรียนหรือนักศึกษาแล้วก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการใช้บริการขนส่งมวลชนมากมาย นอกจากนี้ยังมีรถไฟทั้งความเร็วธรรมดาและความเร็วสูง ซึ่งสถานีรถไฟความเร็วสูงนั้นก็มาถึง 12 สถานีตามเมืองหลักต่างๆ ทำให้การเดินทางระหว่างเมืองสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น การเดินทางจากประเทศไทยมาประเทศไต้หวันโดยเครื่องบินใช้เวลาเดินทางโดยประมาณเพียง 3 ชั่วโมง ตั้งแต่ไต้หวันปิดพริ้วชาก็มีสายการบินต่างๆ ที่เพิ่มเที่ยวบินมาที่ไต้หวันอีกมากมาย ทำให้ตัวเครื่องบินมีราคาถูกลง

เหตุผลประการที่ห้าคือ นอกจากการเรียนในมหาวิทยาลัยแล้วนักเรียนก็ควรได้ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และไต้หวันก็เป็นประเทศที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามมากมาย ภูมิประเทศของไต้หวันนั้นมีทั้งภูเขาสูง ทะเลสาบ และทะเล อีกทั้งประชากรของไต้หวันก็มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนต่างชาติสามารถเรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยว ถ้าพูดถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ไต้หวัน นักศึกษาต่างชาติก็สามารถ

เลือกเรียนในเมืองที่เหมาะสมกับลักษณะการใช้ชีวิตของตนเองได้ หากเลือกเรียนในตัวเมืองใหญ่อย่างไทเปก็จะมีความสะดวกสบายมากทั้งการเดินทาง การเข้าถึงเทคโนโลยี มียานการค้าและห้างสรรพสินค้ามากมาย แต่หากกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายก็ยังมีเมืองอื่นๆ ที่น่าสนใจ เพราะถึงแม้จะไม่ใช่มืองใหญ่แต่ก็มีความเจริญเข้าถึง และยังมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติเป็นอย่างมาก

เหตุผลประการสุดท้ายสำหรับการตัดสินใจไปเรียนที่ไต้หวันคือ ผู้คนที่เป้นมิตรและมีระเบียบวินัย จากกระทู้หรือการบอกเล่าของคนที่เคยไปเที่ยวหรือใช้ชีวิตอยู่ในไต้หวันที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ล้วนกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่าคนไต้หวันนั้นอัธยาศัยดี น่ารัก และมีน้ำใจพร้อมช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และที่สำคัญยังมีการจัดระเบียบทางสังคม สามารถพูดได้เต็มปากว่าไต้หวันนั้นเป็นประเทศที่เจริญทั้งด้านเศรษฐกิจ เจริญทั้งด้านศีลธรรม

ถึงแม้ว่าพวกเราังไม่มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวหรือไปศึกษาที่ไต้หวัน แต่ด้วยการที่เรทั้งสองคนนั้นต่างก็เป้นคนที่มิ้ใจรักในภาษาจีนและใฝ่ฝันที่จะได้ไปศึกษาต่อในไต้หวัน ทำให้พวกเราได้หมั่นค้นคว้าหาข้อมูลและตั้งใจเรียนภาษาจีนอยู่เสมอ จากเหตุผลหลายประการที่พวกเราได้กล่าวไปทั้งหมดนั้นก็เพียงพอที่จะทำให้คนๆ หนึ่งตัดสินใจไปศึกษาต่อที่ไต้หวันได้

ท้ายสุด หากพวกเราได้รับโอกาสในการเดินทางไปทัศนศึกษาที่ไต้หวันก็คงจะดีไม่น้อย คงจะเป็นประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ และจะเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าเป็นความทรงจำที่จะประทับใจพวกเราไปอีกนาน

จัดทำโดย
ฝ่ายส่งเสริมกิจกรรมสังคม
สำนักกิจการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม



บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 127 อาคารปัญญาภูมิ 1 ชั้น 6 ถนนสาทรใต้ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ 0-2071-2903 โทรสาร 0-2679-0580

<https://www.csrpcall.com>

facebook : CSR CPALL



SCAN ME

หนังสือรวมผลงานชนะเลิศ

โครงการความร่วมมือไทย-ไต้หวัน ร่วมสร้างสรรค์การเรียนรู้
การประกวดเขียนเรียงความหรือสารคดีพร้อมภาพประกอบ



ติดตามข้อมูลข่าวสารโครงการเพื่อสังคม
ของ “บมจ.ซีพี ออลล์” ได้ที่

<https://www.csrcpall.com>

